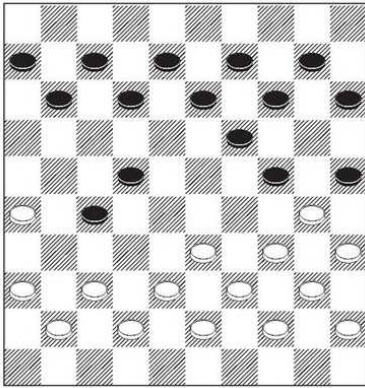

Dammen

TON SIJBRANDS

Het is inmiddels bekend dat de damrubriek per 1 maart ophoudt te bestaan. Dat treurige gegeven brengt met zich mee dat ik nog vijfmaal de gelegenheid heb mijn damtechnische voorkeuren met de lezer te delen. Nu staat het onderwerp van mijn allerlaatste rubriek al zo'n 17 jaar vast. In een feestrede namelijk bij mijn 25-jarig jubileum haalde toenmalig Volkskrant-redacteur Jan van Capel de openingzin van mijn eerste rubriek aan. Die handelde over het 'experimentele stadium' waarin het half-open klassieke speltype zich nog altijd zou bevinden. En Van Capel besloot: 'Wellicht is dit een idee voor het moment waarop je ooit je laatste rubriek zult schrijven.'

Hoek-van-inval is hoek-van-uitval, leerde ik op de middelbare school, dus de rubriek van 24 februari 2018 zal inderdaad in het teken staan van het half-open klassiek. De resterende vier zullen, bij wijze van laatste eresaluut, gewijd zijn aan drie wereldkampioenen aan wier partijen ik mij - getuige het aantal malen dat zij in deze rubriek figureerden - sinds 6 maart 1976 het vaakst gelaafd heb. Dat zijn, in volgorde van anciënniteit, Vjatsjeslav Sjtsjogoljev (1940), Anatoli Gantwarg (1948) en Harm Wiersma (1953).

Maar eerst schenk ik nog eenmaal

aandacht aan een speler die beduidend minder succesvol is geweest maar die voor mijn ontwikkeling als dammer wel degelijk grote betekenis heeft gehad. Ik doel op Evert Bronstring (1943). De Leidenaar, die in de periode 1964-1984 veertien (!) keer aan de finale van het Nederlands kampioenschap deelnam, verkondigde al in de jaren zestig revolutionaire ideeën die mij tot op de dag van vandaag zijn blijven inspireren.

Die ideeën, waarop ik in dit (te korte) bestek helaas niet dieper kan ingaan, waren zonder uitzondering van strategische aard. Maar de spectaculaire zege die Bronstring in de slotronde van het NK 1984 - zijn allerlaatste partij in NK-verband - op grootmeester Johan Bastiaannet boekte, laat zien dat hij bij vlagen ook op tactisch gebied tot grote hoogten kon stijgen.

Bronstring-Bastiaannet

NK 1984

1.34-29 19-23 2.40-34 14-19 3.45-40 10-14 4.50-45 5-10 5.31-26 17-22 6.37-31 11-17 7.31-27 22x31 8.26x37 7-11 9.37-31 1-7 10.42-37 20-25 11.31-26 14-20 12.37-31 9-14 13.41-37 17-22 14.46-41 11-17 15.35-30 (interessant maar hoogstwaarschijnlijk niet de sterkste) 15...4-9 16.40-35 7-11! 17.44-40 2-7! 18.47-42 22-27! 19.31x22 17x28 20.33x22 18x27 21.29x18 13x22 22.32x21 16x27 23.38-33 8-13 24.42-38?! (relatief beter is 24.43-38) 24...20-24! 25.48-42 3-8! 26.49-44

Zie diagram

26...12-18?

Dit lijkt te kunnen: na 27.33-28? komt wit voor een damzet naar 1 of 3 een tempo tekort. Zwart *h*ád echter 26...15-20! moeten doen.

27.36-31!! (eerst zo) 27...27x47 28.33-28! (nu pas) 28...22x33 29.38x20 47x49 30.39-33! 15x24

31.26-21! 49x16 32.37-32 16x29 33.34x3! 25x34 34.40x20 14x25 35.3x1

Een daverende, negen zetten tellende combinatie! Na nog 35...13-19 36.1-12 19-24 37.45-40 gaf zwart het op.